

Jaký vliv bude mít Green Deal na trh s ohřivači vody?

Jaký vliv bude mít Green Deal na trh s ohřivači vody?

Lukáš Formánek 18. 2. 2025 / 06:00

Green Deal, takzvaná Zelená dohoda pro Evropu, je pravidelně aktualizovaný soubor opatření, který si klade za cíl omezit, respektive zcela potlačit, emise skleníkových plynů, zejména oxidu uhličitého (CO₂). Dopad bude mít i na trh s ohřivači vody.

Změna energetické třídy u nových ohřivačů vody nebude znamenat, že by se najednou staly méně účinnými nebo nekvalitnějšími. Ilustrační foto: Depositphotos.com

Nová legislativa, postupně přijímaná jednotlivými státy, má do roku 2030 zajistit snížení emisí skleníkových plynů o 55 procent oproti roku 1990 a v polovině století přivést EU k takzvané uhlíkové neutralitě.

K dosažení tohoto cíle je však nutné plně přejít na čisté a udržitelné hospodářství, dekarbonizovat energetiku, zavést čistší formy dopravy a výrazně snížit emisní a energetickou náročnost budov, například prostřednictvím masivního využívání obnovitelných zdrojů tepla a technologie tepelných čerpadel.

Některé závazky vyplývající z Green Dealu považuji za možná až příliš ambiciózní a ne vždy reagující na skutečné potřeby zákazníků. Proč?

Ve své úvaze se primárně věnuji ohřevu vody – tedy dílčímu segmentu z balíčku pro energetickou transformaci, který má daná legislativa (*v rámci zvyšování energetické účinnosti budov, pozn. aut.*) rovněž regulovat.

Ohřev vody aktuálně tvoří podle [analýzy ČSÚ](#) kolem 16 procent celkové spotřeby energie v domácnostech. I přes tento fakt jsou právě ohřivače vody jedním z příkladů, na němž je možné demonstrovat, že nepromyšlený legislativní boj proti tepelným ztrátám a emisím nemusí být pro spotřebitele vždy stoprocentně přínosný.

Jaký tedy bude mít Green Deal vliv na trh s ohřivači vody? Má překlasifikování písmen na energetických štítcích vést výrobce k tomu, aby za každou cenu usilovali o dosažení nejúspornější kategorie A? A podle čeho se mají řídit zákazníci?

Jednou ze součástí Zelené dohody pro Evropu jsou nařízení [Evropské komise o takzvaném ekodesignu](#), která stanovují požadavky (*podporující oběhové hospodářství a úsporu energie*) na udržitelné výrobky pro téměř všechny druhy zboží uváděné na trh EU.

V souladu s nimi také dochází ke změnám v systému označování spotřebičů, které si vyžádaly pokrok v technologiích a zvyšování energetické efektivity výrobků: Takzvané přeštitkování probíhá (*a bude probíhat*) v několika vlnách podle typu zařízení – u ohřivačů vody by k němu mělo (*podle předběžných informací*) dojít nejdříve v roce 2027.

A proč k němu EU přistoupila? Se zvyšující se účinností jednotlivých spotřebičů se totiž energetická třída A postupně rozšířila o úspornější podskupiny A+, A++ a A+++ a toto značení tak začalo být pro zákazníky matoucí.

Zařízení, která dosud spadala do vysokých energetických tříd, se proto postupně přesouvají do nižších kategorií (nejúspornější A+++ většinou do C) – jde vlastně o návrat k původní stupnici A až G, který má navíc poskytnout dostatečný prostor pro další technologický vývoj a vznik ještě účinnějších výrobků spadajících do třídy A.

Nové štítky by zároveň měly být přehlednější a podávat tak spotřebiteli srozumitelnější informace. Změna energetické třídy u nových ohřivačů vody nebude znamenat, že by se najednou staly méně účinnými nebo nekvalitnějšími. Pouze se přeřadí do nižších kategorií, které však uživatelé mají dosud spojené s neúspornými produkty.

Příkladem mohou být tradiční zásobníkové, konstrukčně jednoduché ohřivače vody s větším objemem, které dnes velmi často spadají do energetické třídy C. Ty se po tomto legislativním zásahu přesunou například

do třídy F nebo G, aniž by došlo k jakékoli změně jejich současných parametrů.

Pokud by výrobce usiloval o opětovný návrat těchto ohřívačů vody do třídy C, nepřineslo by to už spotřebitelům žádné podstatné výhody. Díky technicky jednoduchému řešení (*např. zdvojnásobení jejich polyuretanové izolace*) by sice vykazovaly nižší statickou ztrátu (*a tudíž i nižší spotřebu energie*), ale jejich ekonomická návratnost by nebyla výrazně lepší.

Inovovaný produkt by totiž byl dražší, objemnější a mnohem těžší. A to neřeším nutnost využití a následné recyklace většího množství materiálu (*tedy PUR pěny a plastu*).

Podobné dílčí změny souvisejí nejen se snahou o ochranu spotřebitele, ale i s tím, že se představitelé EU snaží vytyčit cestu k budovám s nulovými emisemi.

Jejich vize je proto pravděpodobně taková, že objemnější elektrické ohřívače vody budou sloužit spíše jako náhrada za starší modely ve stávajících budovách procházejících rekonstrukcí, zatímco v budoucích novostavbách se budou využívat tepelná čerpadla a další produkty označené na nových energetických štítcích třídou A (*jako jsou ohřívače a zásobníky teplé vody s tepelným čerpadlem nebo malé zásobníkové a průtokové ohřívače vody*).

Autor je technický ředitel společnosti DZ Dražice

(Redakčně upraveno)

<https://faei.cz/jaky-vliv-bude-mit-green-deal-na-trh-s-ohrivaci-vody/>